

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemam velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemam velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.
V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (insertate) vsprejema upravništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Sementiških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 176.

V Ljubljani, v petek 3. avgusta 1894.

Letnik XXII.

Vabilo na naročbo.

S 1. avgustom pričinja se nova naročba, na katero uljudno vabimo p. n. občinstvo.

„SLOVENEK“

velja za ljubljanske naročnike v administraciji:

Vse leto 12 gld. | Četrt leta 3 gld.
Pol leta 6 „ | Jeden mesec 1 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec.

Po pošti velja predplačan:

Vse leto 15 gld. | Četrt leta 4 gl. — kr.
Pol leta 8 „ | Jeden mesec 1 „ 40 „

Upravništvo „Slovenca“.

Prvi češko-slovanski katoliški shod.

(2. slavnostni zbor.)

Iz Brna 31. julija.

Ob 5. uri popoldne se je zbrala v slavnostni dvorani še večja množica. Lajkov je prišlo danes precej več nego včeraj; vzlasti so se lepo videli mej ostalimi zastopniki šleških posestnikov in raznobojni moravski Hrvatje. Prišlo je iznova tudi več advokatov in učiteljev. Izmeji nadpastirjev čeških je v splošno hvaležno veselje prišel mil. dr. Řiha, škof budijski. Ko se je odpela slavnostna pesem Sušilova „Pastyř a poutnici“, je naznanil predsednik, da so sveti oče brzojavno odgovorili pozdravu. Njihove besede se glasé v prevodu tako-le:

„Sveti oče so zelo veseli prvega češkega katoliškega shoda z veliko srčno radostjo vsprejeli izraz spoštovanja in ubogljivosti, zahvalja želje, naj se osvobodi in dvigne apostolska stolica, opominja, naj se krepko boré za cerkvena prava, želi shodu od Boga obilnega blagoslova in pa vsem, ki se udeležujejo shoda, podeljuje apostolski blagoslov.

Kard. Rampolla.“

„Ko se je poleglo naudušenje, je pozdravil navzoče v imenu moravskega učiteljstva g. nadučitelj Kodlčák z Frydlanda poudarjajoč, da hočejo tudi učitelji braniti katoliška prava. Za njim se je oglasil posestnik, opominjajoč svojega stanu zastopnike, naj prestavijo v življenje, kar bodo slišali na shodu.

Mil. škof Řiha je potem nastopil naudušeno pozdravljen in izpregovoril nekako tako-le:

„Zahvaljujem se za preprijazni vsprejem in izražam svojo prisrčno radost, da se morem udeležiti prvega češko-slovanskega shoda. Sveti oče so sami z veseljem poudarjali, da je ta shod češki; tudi jaz se tega posebno veselim. Sesterska Morava nam je poslala sveta brata Cirila in Metoda in sedaj nam pošilja katoliški shod. Zato Vam iz srca in hvaležno prinašam pozdrav iz naših strani, tudi iz zlate Prage, in izražam le željo, da bi Vas mogel kdaj pozdraviti ob vitavinem bregu.“

C. g. Stojan je na to prebiral brzojave. S posebnim veseljem so odobraval slovenske pozdrave, katere sem že včeraj omenjal.

Pismo našega milostlj. kneza in škofa se glasi tako-le:

Slavnemu pripravljajočemu odboru prvega češkega katoliškega shoda v Brnu! Z veliko radostjo vsprejel sem preprijazno povabilo na prvi češki katoliški shod v Brnu. Žal, da mi kanonično obiskovanje, katero nastopim 29. t. m., ne pripušča biti priča onim velepomembnim in srečnim dnevom, ko si češki bratje na katoliškem shodu podadó roke ter storé slovesno prisego, pod geslom katoliškim boriti se v zasebnem in javnem življenju ter priboriti s tem sebi in celi naši ljubi Avstriji boljšo bodočnost. Dasi pa telesno ne morem biti prisoten, spremljal bodem v duhu Vaše napore in Vašo težnjo, proseč milega Boga, naj rosi na Vaše delo svoj nebeški blagoslov, brez katerega je brezvspešen ves naš trud.

V Ljubljani, dne 27. julija 1894.

Jakob, knezoškof.“

Druge naše brzojave slovejo:

„Katoliškemu shodu v Brnu želi najboljšega vspeha za dušni in gmotni blagor bratskega nam naroda češkega. Katoliško slovensko društvo v Radovljici.

Janez Vurnik, predsednik.“

„Izvrševalni odsek prvega slovenskega katoliškega shoda v Ljubljani pozdravlja iskreno sobojevnika na polju katoliške organizacije v Avstriji. Jednaka načela nas vežejo, jednako pot moramo hoditi, da dosežemo svoj cilj. Bog, da bi zastopnike naše kmalu našli v skupnem delu tam, kjer se odločuje usoda katoliške Avstrije in njenih narodov.

Dr. Papež, predsednik. Jožef Šiška, tajnik.“

„Odbor katoliškega političnega društva v Ljubljani pošilja najsrčnejše pozdrave. Bog blagoslovi Vaše delo, da bo rodilo stoteri sad za katoliško Avstrijo, kakor tudi za nas Slované.

Dr. Gregorič, tajnik. K. Klun, predsednik.“

Izmeji družih nebrojnih brzojavnih pozdravov omenjamo še: litomeriškega škofa, posv. škofa praškega, kneza Lobkovic, grofa Vetra in vzlasti mnogo občinskih in mestnih zastopov.

Potem je govoril dr. Neuschl svoj govor: „Boj za práva“. Omenil je nasprotje, s kakim se mora katoliška stranka boriti. In zakaj jo napadajo? Njen cilj, boj zoper kapitalizem, ni nevaren, tega boja bi se moral udeležiti vsak krščanski mož. Kapitalizem je nepravilčen, nepravilčen k delu. Liberalni profesorji sodijo o delu, kakor so sodili v Rimu patriciji o svojih sužnjih. To razmerje je jednako sedanjemu. Govorijo, da je delo prosto, toda svoboda, kojoj mu dajejo, je naravnost ironija. Denar se varuje tako, da je rekel Bismarck, ako bi varovali njegovo telo tako, kakor denar, bi bil brez vsake skrbi. Odkod je kapitalizem? Dete liberalizma. Ko se bode jedenkrat pisala zgodovina liberalizma, se bodo brale grozne reči. Liberalizem je sramota devetnajstega stoletja, sramota človeškega razuma. Na Moravskem je stranka liberalna, koja si prideva priimek: „lidova“, ali to ne more biti lidova stranka, ker ima za ljudstvo besede: kanalijska. Le v cerkvi se reši boj za pravico, to priznavajo i protisemitje Maier, Endemann. Zato je treba voliti poslance krščanske, ne pravimo duhovne, ampak krščanske može, ako hočemo zmagati v boju. Omenil je tudi splošno volilno pravico, katero si i mi katoliki želimo, a ta sme biti jedino le v organizirani družbi.

Govor je bil impozanten, burno se je govorniku pritrjevalo, ko je bičal grehe sedanje. Po končanem govoru ni bilo konca ploskanja. Omenim še, da je

prišlo k temu shodu pet najhujših socialistov, a namen se jim ni posrečil.

Tudi govor Silingerjev o tisku je bil znamenit. Za njim je še nastopil Kosmák, ki je v poljudnem govoru razložil, kakšno je bilo razmerje nekdanj in sedaj. Kmetom in rokodelcem se je dobro godilo, ker so bili bogaboječji, ker so bili zmerni, a sedaj so v veri mlačni in zapravljivi.

Shod sta pozdravila še Slovák od Velehrada in Valach.

Borba proti sedanjemu zistemu na Hrvatskem.

Iz Zagreba, 31. jul.

Precej po dovršenem saboru se je podal ban na svoje posestvo Hedervar, kjer bode počival najmanje dva meseca. Saj mu je pa tudi treba počitka, kajti tako hudih diplomatskih borb še ni imel kakor letos.

Nedavno še je mislil, da zasede v kratkem stolico ogerskega ministra predsednika, a moral se je po izjalovljeni nadi vrniti v Zagreb le kot ban. A to še ne bi bilo tako hudo, ko se ne bi bilo začelo vsled tega govoriti in pisati o demisiji njegove kot bana hrvatskega. Ogerski časopisi so bili prvi, ki so začeli trobiti v svet, da se ban hrvatski ne bo dolgo držal na banske stolici, a za njim so pisali o tem tudi hrvatski opozicijski časopisi, dokler niso „Narodne Novine“ te vesti dementirale. Vkljub temu pa so neki ogerski listi še vedno trdili o odstopu banovem, dokler tudi tukaj niso opozvali vladni časopisi teh glasov.

Vender pa pri vsem zatrjevanju vladnih časopisov ni neverjetno, da ban odstopi, kajti med ogerskim ministrom predsednikom in njim vendar ne more biti nič več one prijateljske zveze, kakor je bila pred ogersko krizo. Ta ne samo minister predsednik nego cela liberalna stranka smatra ga svojim protivnikom, saj je on v njenih očeh očit privrženec dunajske dvorske stranke. Da bana ogerska vlada ne potrebuje na Hrvatskem, bi bil gotovo že žrtvovan; ali za Hrvatsko je on nenadomestljiv, pa ga zatorej držé vkljub protivščini, ki je nastopila med njim in njo posle dogodjavev iza ogerske ministerske krize.

V politiki na Hrvatskem se popolnoma vjema ogerska vlada z bancovo, kajti Mažarom je v prvem redu stalo do tega, da se širi mažarska državna ideja, naj si bode že potem z ostalimi odnošaji v zemlji, kakor hoče. Svoboda je v mažarske državi samo za Mažara, drugi se narodi svobodno zatirajo. Ban more tedaj biti dober upravitelj na Hrvatskem, po mažarskem receptu za tuje zemlje in narode, ali nikdar za Oggersko in Mažare. V tej državi se meri tedaj z dvojno mero, ki je za Mažare vedno dobra in pravična, za druge narode pa slaba in krivična. S to slabo mero se pa ne meri samo Slovák, Srbom in Rumunom, nego tudi čim dalje več Hrvatom vkljub zajamčeni njihovej avtonomiji. Posebno se mnogo te slabe mere opaža na Hrvatskem pod sedanjim zistemom in še posebno pod sedanjim banom. Naši opozicijski časopisi so zategadel polni tožeb na sedanji zistem vlade, ki bi se moral popolnoma spremeniti, da se narodi malo oddahnejo. Na Hrvatskem tudi ni bilo opaziti ob času, ko se

6 h. 7

je pisalo in govorilo o demisiji banovoj, kakšno posebno zadovoljnosti, kajti vsakdo vé, da bi ostal zistem isti tudi še, ko bi ban odstopil. S spremembo ene osebe ne bi se spremenil zistem, pač pa morda način izvajanja njega. Dokler se na Ogerskem ne sprijateljijo z mislijo, da so vsi narodi ogerske države ravnopravni v vsakem pogledu, tako dolgo ne bo imela tudi Hrvatska miru. Kadar utrne takozvana mažarska državna ideja, takrat prenehajo za narode na Ogerskem doseganje krivice. Naša hrvatska opozicija se je zedinila čvrsto proti sedanjemu zistemu, a tako bi trebalo, da store vse narodnosti na Ogerskem.

Le v medsebojni slogi je mogoče doseči, da se sedanje žalostno stanje spremeni. Hrvatska mora v prvem redu dobiti Dalmacijo, da si poveča svoj teritorij in da okrepi bojne redove proti sovražniku svojemu. Isto tako morajo hrvatski rodoljubi gledati, da dobé čim večji vpliv v sosedni Bosni in Hercegovini, kjer je Mažar tudi že razpel svoje mreže, da prebivalstvo razdvoji ter tako nad njim učvrsti svoje gospodstvo. Istra se počasi otrasa jarma italijanskega, ali treba še mnogo pomoči, da bode kot zaveznica Hrvatske. Kadar se zberejo tako vse moči naroda hrvatskega, mogoče je, da izposluje s svojo slogo vendar dostojnejši položaj na slovanskem jugu, nego ga je do zdaj vžival, in ki mu pripada po zgodovini, po zaslugah za krščanstvo in cesarstvo in po številu prebivalstva. Da Slovenci v tej borbi ostanejo Hrvatom verni zavezniki, ni nobene dvombe, kajti v zvezi z jakim sosedom bode tudi njim ložje, odbijati napade svojih sovražnikov.

Politični pregled.

V Ljubljani, 3. avgusta.

Rumunsko vprašanje na Ogerskem.

Ogerska vlada se je nekoliko že prepričala, da se silo ne da spraviti rumunsko vprašanje s sveta. Govori se, da ogerska vlada odslej ne misli več zapirati rumunskih domoljubov, ker ima to baš nasprotni vspeh, kakor je pričakovala. Rumuni se tem huje upirajo, čim huje jih preganjajo. 60 rumunskih dijakov v Kološu baje ne mislijo kaznovati zaradi poslednjih demonstracij. Vlada baje misli začeti drugače postopati, da pridobi Rumunce za ogersko državno idejo. Nekoliko je res bilo krivo nevolje Rumunov proti Mažarom to, da imajo v komitatih vsa uradna mesta v rokah samo Mažari. Sedaj se uradniki volijo. Ker je pa v sedanjih volilnih redih volilni cenz jako visok za navadne ljudi, plemenitaši pa pač volijo, naj plačujejo kaj davka ali pa ne, je naravno, da so voljeni le Mažari, ker je mnogobrojno nižje plemstvo mažarsko. Rumunci imajo mnogo inteligence, ki ne more dobiti služeb, v uradih so po večkrat ljudje, ki nimajo potrebnih sposobnostij. Vlada pa hoče tem od pomoči s podržavljenjem uprave. V občinah so tudi Rumunci prikrajšani vsled krivičnega volilnega reda in ravno tako v državnem zboru. Vlada misli odpraviti sedanje krivice volilnega reda s tem, da znatno poniža volilni cenz. Popolnoma krivica s tem ne bodo odpravljena, kar nižje mažarsko plemstvo bode še vedno volilo, če tudi nič davka ne plačuje, dočim bode od Rumunov se zahtevalo plačevanje nekoliko davka; samo da pri večjem številu volilcev ne bodo več odločevali glasovi plemenitaških nemanicev. Po našem mnenju se pa Mažari vendar motijo, če mislijo, da se potem Rumunci že ne bodo za ogersko državno idejo. Dokler se bodo pod ogersko državno idejo razumevalo le mažarsko gospodstvo, se zanjo Slovani in Rumuni ne morejo navdušiti. To bode še le moč, ako v tej državni ideji najde mesto tudi dejanska narodna jednako-pravnost.

Spremena v diplomaciji. Veleposlanik v Parizu grof Hoyos je šel na dopust, s katerega se pa misli vrniti le toliko časa, da odda svojo odzvalnico. Dal je baje že svojo demisijo. Za veleposlanika v Parizu bi pa sedaj rad prišel grof Goluchowski, kateri je sedaj poslanik Bukureštu. Ta diplomat ima sedaj 48 let in je bil poprej že veleposlaniški svetnik v Parizu in sedaj je pa že osem let v Bukureštu. Ker se je oženil s princezino Murat ima zvezo s pariško družbo. On misli, da njemu po njegovih službenih letih, njegovem imenu, zvezah in zaslugah gre kako veleposlaništvo. Če je grof Kalnoky koga drugega odbral za pariško veleposlaništvo, misli grof Goluchowski popustiti diplomatično službo, povrne se v Galicijo in bode se dal voliti v parla-

ment, in bode skušal v parlamentarnem življenju si pridobiti veljavo, kakor si jo je bil oče njegov.

Bolgarija. Da so se v Sredu jako motili če so mislili, da pridobe Rusijo na svojo stran in si zagotove podporo Cankova pristašev, ko so odstranili Stambolova, nam kaže neko pismo jednega najprvih Cankovcev, Stančeva, ki je sedaj v Peterburgu in tudi ima zveze z ruskimi vladnimi krogi, do bolgarskih emigrantov v Odesi. V tem pismu se pravi, da Rusija nikdar ne bode priznala Koburžana za bolgarskega kneza. Bolgarski emigrantje, kateremu je na čelu Cankov, se zatorej ne morejo spuštiti v nobena pogajanja s Koburžanom. Cankov in njegovi tovariši so odločni nasprotniki Koburžana avstrijske politike v Bolgariji. Ravnali se bodo vedno po ruski politiki. Novo ministerstvo se bode opiralo na policijo, kakor se je prejšnje in bode le orodje Avstro-Ogerske. Načevič je jako zvit, Koburžan je pa agent katoličanstva in Avstrije v Bolgariji. Cankov in on zatorej mislita, da se s Koburžanom nikakor ne smejo sprijazniti. Naj že vlada Načevič ali pa Stambolov, Koburžan mora izvedeti, da Bolgarija ne more ostati brez Rusije. Treba je ostati pri zahtevi, da se Koburžan odstrani iz Bolgarije, ker je tujec, orodje trodržavne zveze in dunajske diplomacije. Bolgari se morajo približati Rusiji in voliti kneza, katerega bode priporočila Rusija. Iz tega pisma se pač vidi, da ima sedanja bolgarska vlada prav iste nasprotnike, kakor jih je imela prejšnja. Položaj se ni nič premenil. Priznanje bolgarskega kneza se ni nič približalo. Ko bi odnošaji mej Rusijo in Bolgarijo bil kaj bolji, bi gotovo Stančev ne bil pisal takega pisma. Rusi in njeni pristaši zahtevajo pred vsem, da sedanji knez mora iz Bolgarije.

Šolstvo.

Naše šole.

Iz Trnovega meseca jul.

Znano je menda čast. bralcem, da imamo v Trnovem dvojno štirirazredno šolo, deško namreč in dekliško. Prva je javna, druga zasebna s pravico javnosti v zavodu ubogih šolskih sester „de Notre Dame“. Na deški podučuje nadučitelj-voditelj, drugi učitelj in dve gospodičini učiteljici. Končala je šolsko leto 25. m. m. z zahvalno službo božjo, s šolskim izpitom in z delanjem spričeval in primernih knjižic marljivim učencem. Veseli me, da je v tem oziru ostala naša šola nekako konservativna, ker je imela do sedaj skorej vsako leto izpraševanje konec leta, in je tudi letos zvršila poduk s primerno cerkveno in šolsko slavnostjo. Pet in dvajset let je minulo od takrat, ko je pisavec tih vrstic v Bleiweisovih „Novicah“ zagovarjal konec leta darila pridnim šolarjem. Branil sem takrat tudi javne izpite, katere so vrgli med staro šaro, kot ostanek mračnjaštva, ki ne spada v sedanje razsvitljeno stoletje, kot nepotrebno, prazno razkazovanje, katero učiteljem mnogo sitnega dela prouzročuje. Mnenja, katerega sem bil pred četrto stoletja, sem še danes, da je slovesna skušnja koncem leta otrokom v veselje in spodbudo, in tudi učiteljem koristna, ker ona dejansko kaže starišem napredek otrok, da potem dostojno cenijo trpljenje in trud učiteljev, katerega so imeli s šolarji, preden so jih toliko izučili. Da svoje mnenje o preskušnjah ni napačno, sem spoznal posebno tudi 26. julija pri zvršetku šolskega leta v zavodu šolskih sester „de Notre dame“, kjer sem imel priliko udeležiti se slovesnosti ter opazovati vesele obraze srečnih šolaric in zadovoljnih mater. Najpred je bila v samostanski lepi kapeli peta sv. maša, pri kateri so deklice pele pravilno in ginljivo celo latinsko mašo v strogo cerkvenem slogu zloženo; spremljal je petje s harmonijem č. g. F., kateri v samostanu podučuje cerkveno petje. Koliko se je moral pač truditi blagi gospod, da je mlade deklice po notah tako lepega in pravičnega petja naučil! Po božji službi se je pričelo izpraševanje, o katerem hočem le to omeniti, da so deklice glasno in prav dobro odgovarjale v krščanskem nauku in v vseh drugih predmetih. Zapele so prav vbrano še nekaj pesmic, in nekaj šolaric je razveselilo poslušalce s spretnim igranjem na glasoviru in goslih, tako da se je tukaj družilo „utile dulci“, koristno s prijetnim. Ko se je mnogo lepih knjižic razdelilo med marljive šolarice, se je ena izmed njih v gladkem govoru zahvalila gosp. dekanu, kateri se je pri vseh svojih premožnih opravilih mnogo trudil s podukom krščanskega nauka v vseh štirih razredih; zahvalila se je šolarica tudi učiteljicam za njih trud in ljubezen do

gojenek. Toplo zahvalo je izrekla posebno ustanovniku in dobrotniku zavoda, kateri je mnogo žrtvoval, da se je ustav v malo letih tako lepo razvil. — Tudi letos je ta vrli mož kupil in samostanu daroval sosedovo hišo in vrt, ter misli spouffadi na tem prostoru lepo samostansko cerkvice sezidati. Že sedaj pa zidajo redovnice tik samostana s podporo od strani ustanovnika g. Valenčič-a, prostorno in lepo šolsko poslopje za vse razrede; tako da je bila letos zadnjikrat šolska preskušnja v samostanski hiši. S tem, da se bodo šole v posebni hiši nastanile, bodo pridobile redovnice mnogo prostora za notranje gojenke, katerih se je že do sedaj mnogo oglasilo. Omeniti mi je še razstavo ročnih del, katere so bile izložene v posebni sobani, okinčani s cveticami in z lepim kipom preblazene Device Lurške. Razloženih je bilo še več izdelkov, kakor lani; na stotine nogovic, pletenih rut, sraje in drugega koristnega, zraven lepih, umetno izdelanih predmetov, kakor vezanih svetih podob v okvirjih, blazinic, oltarnih prtov, in mnogo enakega. Posebno nas je veselilo videti, da častite redovnice pri poduku ročnih del največ pozornosti in truda obračajo na to, kar je prostim kmetskim deklicam pri gospodinjstvu potrebno, na popraviljanje in krpanje obrabljenega perila, poškodovane obleke. Tudi takih rečij je bilo več na ogled razloženih. Sploh smemo reči, da je vsakdo, kdor je omenjenega dne obiskal zavod naših šolskih sester, zapustil hišo zadovoljen in prepričan, da so se deklice tukaj mnogo lepega in koristnega naučile, ter da redovniške šole deželo malo stanejo in vendar svoj namen popolnoma izvršujejo. xy.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 3. avgusta.

(Kranjska gimnazija.) Gimnazija v Kranju, katere je bila odpravljena vsled dislokacijskega ukaza ministra Gautscha iz l. 1887, bode s prihodnjim šolskim letom zopet otvorjena in tekom let spopolnjena v višjo gimnazijo. Tako vsaj poročajo dunajski listi. Dotično naredbo je baje že cesar potrdil. V kratkem bodo imenovani ravnatelj in učiteljsko osebje. „Vaterland“ dostavlja: „Gospod naučni minister bode gotovo tudi gledé Celja našel način, da kmalu ustreže opravičenim zahtevam slovenskim“. Celó „N. Fr. Pr.“ se ne repenči radi tega, češ, da te želje Nemci neso pobijali, ker kranjska gimnazija ustreza dejanskim potrebam.

(Slovesno sv. mašo) bode opravil jutri ob 10. uri v križanski cerkvi ondodni župnik č. g. Barborič za rajnega nadvojvode Viljema, velikega križanika nemškega reda. — Pri sv. Petru bode imel isti dan po naročilu oficirskega zbora slovesno sveto mašo vojaški kurat dr. L. Senjak za rajnega nadvojvode Viljema.

(Ljudske shode) namerava sklicati „Slov. pol. društvo“ meseca avgusta in septembra na Murskem polju, pri sv. Petru pod Sv. gorami, v Slov. Gradcu in v Slov. Bistrici. Shod volilec pa skličeta poslanca dr. Jurtela in dr. Gregorec dne 2. septembra na Ptujski gori.

(Umeščen) je bil dne 30. julija č. g. Andrej Češenj, na župnijo Podgrad.

(V pokoj) stopi č. g. Andrej Sarc, župnik v Gozdu pri Kamniku.

(Razstava cerkvene obleke) bo, kakor nam naznanja vodstvo bratovščine sv. R. Telesa, dne 12., 13. in 14. t. m., ne pa one dni, ki so po pomoti zaznamovani v zadnji številki „Danice“.

(V znamenju neresnice!) Včerajšnji „Narod“ zopet pogreva neresnico, da vrednik „Domoljubov“ „v svojem „Domoljubu“ brani ljubljanske nemške napise“. Ni nam treba zopet in zopet povdarjati, da je to neresnično, ker v „Slovencu“ in „Domoljubu“ smo se izjavili za slovensko-nemške napise v Ljubljani. To stališče bodeimo zagovarjali vsikdar, ker hočemo tudi v prihodnje na podlagi pravičnosti braniti pravice Slovencev po drugih krajih, in ker nikakor nočemo pritrčiti načelu sile, po katerem so v Celju, Mariboru, Celovcu, Gorici, Trstu samonemški oziroma samoitalijanski napisi. Kakor hitro se bi pa mi izjavili načelno v Ljubljani za samoslovenske napise, tedaj potrdimo ob enem načelno glede napisov. Tega pa ne bodeimo nikdar storili, ker v borbi za narod hočemo imeti proste in čiste roke.

(Za slovensko katoliško delavsko društvo) je podaril g. P. Hugolin Sattner partituro svojih najnovejših skladb z glasovi red. Hvala mu! —

Prosimo rodoljube, da se spomnijo tega društva in bodisi z denarno podporo, bodisi s poučnimi in zabavnimi knjžicami ali muzikalijami razveselijo poštenega slovenskega delavca! Če kdo, rabi gotovo delavec omike in poštenega razvedrila po težkem delu. — Odbor slov. kat. delavskega društva izrazil je pismeno svojo zahvalo kamniškemu kapelanu g. Janezu Kalanu, ker je na shodu socialnih demokratov zagovarjal načela krščanskih socialistov priporočal navzočim delavcem pristop k novemu slov. kat. delavskemu društvu. — Društveni shod delavskega društva je prihodnjo nedeljo ob 6. uri zvečer v prostorih kat. družbe. Govoril bo prof. dr. J. Janžič.

(Nesreča v idrijskem rudniku). Pretečeni po nedeljek bila je tu učiteljska konferencija za logaški okraj. Popoldne ogledali so si nekateri učitelji živo-srebrni rudnik. Pri tem se je pa logaški učitelj gospod Matsjec zelo ponesrečil. Le malo je manjkalo, da se mu ni glava popolno razdrobila; v neznanjskih bolečinah privedli so ga na svitlo; blizu dve uri mu je zdravnik šival glavo, potem so ga odvedli v rudniško bolnišnico. Občno omilovanje razodevalo se je radi te nesreče. V četrtek potem pripetila se je že druga nesreča. V Frančiškovem jašku postavljajo ogromno mašino. Dva zidarja delala sta na preslabo podprtem odru; jeden se je zelo potolkel, drugi pa, Janez Trepal, 24letni mladenič iz Ledin, potolkel se je v padcu tako, da je bil takoj mrtev. Naj mu bode sodba mila! — Skratlatica in davica razsajati tukaj že blizu dva meseca, mnogo otrok je že pomrlo, pa bolezen še noče ponehati.

(Iz Radeč) 2. avgusta. Šolsko leto se je na tukajšnji šoli zaključilo pretekli ponedeljek dne 30. julija t. l. Učencev in učenk je bilo okoli 330 v vseh razredih. — V četrtek dne 2. t. m. je bilo prvo sv. obhajilo otrok. 54 jih je ta dan prejelo prvokrat zakrament presv. Rešnjega Telesa. — Železni most čez Savo je že s-stavljen. Približno le še teden dni imajo monterji dela z njim. Podoben je popolnoma mostu dolenske železnice čez Ljubljano. Bil je parkrat tudi že fotografovan. Javnemu prometu se ne boče izročil dne 18. t. m. kakor se je spöčëtke določilo, ampak nekoliko kasneje na sedaj še ne odločen dan.

(Iz Kamnegorice) se nam piše: Danes, 31. julija, sklenili smo šolski poduk. Šolska mladina zbrala se je malo pred osmo uro v šoli, podala se pod vodstvom svojega učitelja v cerkev, kjer je velečastiti g. župnik mej sv. mašo podelil 14 učencem prvič sv. obhajilo. To Vam je bil ginljiv prizor! Mnogim so bile oči solzne, ko je velečastiti gospod župnik po krasnem, ganljivem ogovoru podal prvič učencem sv. rešnje telo. Po sv. maši šli so učenci zopet v šolo, kamor so prišli tudi mnogi prijatelji mladine. Vsi so bili polni hvale razumuemu edgovarjanju učencev in učenk, posebno iz krščanskega nauka. Kako so napredovali otroci v raznih predmetih, pokazalo je nekoliko vprašanj iz zemljepisja in zgodovine. Vsa čast in priznanje gosp. učitelju Lavtizarju, ki je dosegel take vspehe v kratki dobi peterih mesecev. V imenu starišev zahvalil se je g. Ignacij Zupan, izdeljevatelj orgel radi dobrega uspeha in opominjal otroke, naj bodo pokorni tako izvrstnim učiteljem. Predsednik okrajnega šolskega sveta, blagorodni g. Adolf pl. Kappus prebral je na to imena šolarjev, ki so se odlikovali v pretečenem šolskem letu. Potem so zapeli šolarji zahvalno in cesarsko pesem, podali se na vrt blagorodnega gospoda Ad. pl. Kappusa, kjer so jim prijatelji šolske mladine priredili malo veselico. Veselju mladeži pridružilo se je več gospodov, mej temi v prvi vrsti blagorodni gospod J. John, profesor v Terezijanišču na Dunaji. Blago srce njegovo poznali smo že prej, a danes je pokazal v polnej meri svoje dobro srce. Bog mu povrni! Vesela mladina zapela je več lepih pesmij. Razšli smo se z nado, „Vivat, floreat crescat“ kamnogoriška šola!

(Iz goriške okolice): Ko je bil izvoljen Anton pl. Reja posestnik v Kozani, županom velikega kojskega županstva, ki obsega središče Brd, mislil je marsikdo, da bode mož na pravem mestu. Pa dovoljevanje plesov nedeljo za nedeljo, nam kaže da smo se varali. Kmalu po njegovi izvolitvi županom brali smo v Soči sledeče: „Ker sedanji župan gospod pl. Reja ni le iskren narodnjak kremenitega značaja, ampak tudi izvrsten gospod, upati je, da se tudi občinsko gospodarstvo našega velikega županstva polagoma zboljša.“ — Če misli gospod župan s pomočjo plesov občinsko premoženje zboljšati, potem se jako vara. Več kot polovica družin v Brdih

prišteva se „kolonom“, dalje je znano, da je zapravljivost Bricev zelo velika in posledica tej rešči na, dasi je zemlja zelo rodovitna; in kaj je temu vzrok? Plesi. — Tega menda ni treba še dokazovati. Zapravljiv reven narod pa nima obstanka. — V Brdu treba le par premetenih židov in Brice kot Slovenci izginejo. Toraj, če je res g. župan iskren narodnjak in dober gospodar, ki želi lepe prihodnosti svojej županiji, naj dela na to, da se število javnih plesov — vzrok propadanja Brd v moralnem in materijalnem smislu — skrči in polagoma odpravi. Če so to zgodi potem se bode blagostanje Bricev samo o sebi množilo. Potem ne bode pa tudi pobojev, ki delajo sramoto Slovincem. Kaj porečejo k temu sosodje Italjani? Prav bi bilo, ko bi se hotel deželni zbor baviti z vprašanjem o plesih in kaj pametnega ukreniti.

(Petindvajsetletnica čitalnice in ustanovitve Sokola v Postojini) obeta biti lepa. Dva posebna vlaka pripeljeta Slovence iz vseh sosednih dežel. Udeleži se tudi mnogo Hrvatov in nad 30 Čehov. Priprave bodo gotovo izvršene tako, da bode vsak udeleženec imel kaj zabave. Posebni vlak odhaja iz Ljubljane v nedeljo dne 5. t. m. ob 7. uri 10 min. zjutraj. Cena za tje in nazaj z vstopom v električno razsvetljeno jamo 2 gld. 90 kr.

(Šolska poročila) Štirirazredno deško ljudsko šolo v Kamniku sta koncem leta obiskovala 202 učenca; za višji razred je bilo sposobnih 146. V srednje šole se jih je letos oglasilo 10. Na obrtno-nadaljevalni šoli je bilo 84 učencev. — Štirirazredno ljudsko šolo v Postojini je obiskovalo 173 dečkov, 172 deklic; za višji razred je sposobnih 153 dečkov in 148 deklic. — Petrazredno slovensko ljudsko šolo družbe sv. Cirila in Metoda pri svetem Jakobu v Trstu je obiskovalo 320 otrok napredovalo jih je 228. V šolski vrt pri sv. Jakobu se je oglasilo nad 70, v Rojanu nad 70 in na Greti nad 50 otrok. — Štirirazredno ljudsko šolo v Vipavi je letos obiskovalo 247 otrok, in sicer 130 dečkov in 117 deklic; za višji razred je sposobnih 151. — Štirirazredno ljudsko šolo v Mokronogu je obiskovalo 242 otrok, in sicer 124 dečkov in 118 deklic; za višji razred je sposobnih 137 otrok. Letno poročilo ima na prvem mestu opis „Mokronog z okolico“ s sliko iz peresa šol. voditelja g. J. Ravnikarja.

(Shod avstrijskih vinorejcev) bode na Dunaju od 4. do 6. septembra t. l. Da bi le kaj koristnega ukreniti za povzdigo vinoreje!

(Velika nesreča.) „Slov. Gosp.“ poroča: Nedavno je posestnik Matija Čoh v Lancovi vasi pri Ptujju vozil poln voz snopja domov. Ko pripelje do kovačnice, poprosi kovača, naj mu na ojesu napravi večjo luknjo. Kovač z žarečim železom zapali oje, uname se snopje, konja zdrijata pod kolarnico L. Spenšeka, ki se tudi uname. Pogorela so vsa Spenšekova in sosedova poslopja. Čohova 13 letna hči srečno pade s snopja, predno je bilo vse v plamenu.

(Pričetni obrti.) Od 1. do 31. julija pričeli so izvrševati obrt naslednji obrtniki: Franc Zakotnik, v Soteski 6, mizarski obrt; Franc Vidali na Poljanski cesti 27, mizarski obrt; Ignacij Žargi na sv. Petra cesti 4, trgovino z mešanim blagom; Ilija Predović, Poljanski trg 5, trgovino z živino; Jernej Cermelj, Vegove ulice 8, prodaja sadja in zelenjadi; Ana Cuzak, Krakovske ulice 3, prodaja klobas, suhega mesa in špeha; Marija Curk, Rimska cesta 5, prodaja sadja; Fran Molè, Karlovska cesta 22, pekarijo; Marija Molè, ravno tam, branjerijo; Ivana Kasmanhuber, pred Skofijo št. 17, branjerijo; Marija Premru, Vegove ulice 12, prodaja sadja; Alojzij Belič, Kongresni trg 5, prodaja sadja; Marija Slatner na Opekarski cesti 24, sejmarstvo s sladničarstvom in drobnim blagom; Liza Praprotnik, Dunajska cesta 7, kramarija z mešanim blagom; Marija Strus v Lingarjevih ulicah 7, branjerijo; Fran Pungercar, Florijanske ulice 17, krojaštvo; Jera Juvanec, Rožne ulice 27, prodaja kruha; Marija Mrhar, Pred škofijo 20, prodaja potvic in sladničarskega blaga; Fran Zorec, Florijanske ulice 34, branjerijo; Marija Kos, pred Prulami 3, prodaja kruha; Jakobina Kastner, Dvorni trg 1, prodaja žganih opojnih pijač na drobno; ista ondu, trgovino s špecerijo in železnino; Jos. Mancin, Opekarska cesta 10, izdelovanje in prodaja sladoleda; Ivan Kapus, Marije Terezije cesta 6, brivski in frizerski obrt; Josip Petrič, Opekarska cesta 32, črevljarski obrt; Terezija Novotny, Gradišče 2, posredovanje služb; Josipina Sterle, Špitalske ulice 9, prodaja črevljev; Ivan Vrhovec, sv. Petra cesta 52,

dimnikarski obrt, in Fran Bugar, sv. Petra cesta 21, mizarski obrt.

(Tatvina.) V sredo večer ukral je neznan tat v fančiškanski cerkvi jednemu romarju z Dolenskega papirnat desetak, prerezavši mu v veliki gnječi žep pri telovniku. Pripetilo se je tudi nekaj manjših tatvin, dasi je bila straža povsod pozorna.

(Vojaške vaje) se bodo raztezale letošnjo jesen: Infanterija iz Gorice in Trsta na Notranjskem, bramborstvo: Kočevje-Ribnica, in 27. pešpolk na Gorenjskem. Skupne vaje infanterije in kavalarije pa so zatem okoli Logatca. Zidnja dojde v Ljubljano okoli 16. t. m.

(Toplice pri Novem Mestu). Poslopje in naprave tega zdravilišča so se letos vsled mnogih hib in nedostatkov primerno renovirale in v dober stan spravile, kar bode izvetno ugodno vplivalo na mnoge zunanje kakor domače obiskovalce in druge, ki so se do zdaj iz raznih opravičenih vzrokov — topličam ogibali.

(Nova železniška blagajnica). Prometno vodstvo drž. železnic je dalo ravnokar sezidati in postaviti tik dol-njskega kolodvora novo primerno kolibo za oddajo vožnih kart, katere se bodo izdajale ob dneh večjega prometa. — Ob preteklih dneh Porcijunkule imel je osebni vlak dvakrat znatno zamudo, ker je na postaji Grosuplje ozir. S narje manjkalo voz za romarje, katerih je kar brez broja uselo na železnico. Železnično osobje pa je vsem zahtevam kolikor moč naglo ugodilo, kar je vse hvale vredno, ker drugod marsikje take „uljudnosti“ — pogrešamo!

(Ferijalno potovanje.) Člani odbora „Zveze učit. društev“ in nekaj družih učit. sodrugov podalo se je te dni na potovanje čez Gorenjsko na Trbiž in dalje (Koroško in Štajersko), ogledat si sosedne dežele in obiskat svoje slovenske kolege ondu.

Telegrami.

Smrt nadvojvode Viljema.

Dunaj, 2. avgusta. Danes je izšlo v vojaškem naredbenem listu cesarsko povelje, ki odreduje, da korni topničarski polk nadvojvoda Viljem št. 3 za zmirom obdrži to ime v spomin pokojnikovih zaslug.

Dunaj, 2. avgusta. Veliki vojvoda luksemburški je opustil svoje potovanje na Dunaj, ker ne bi prišel pravočasno k pogrebu. Princ Friderik Schaumburg-Lippe je prišel k pogrebu. Nadalje so prišli nadvojvoda Ferdinand, predsednik državnemu sodišču Unger, predsednik zbornici poslancev Chlumecky, namestnik grof Thun, podpredsednik gospodske zbornice grof Falkenhayn, moravski deželni glavar grof Vetter, zastopniki peštanske posadke pod vodstvom kornega poveljnika kneza Lobkovicca so položili na grob venec z rudeče-belimi-zelenimi trakovi, danes je došlo še mnogo vencev, mej drugimi venec družbe rudečega križa.

Budimpešta, 2. avgusta. Na vseh javnih poslopih, na ministerskih, konzulskih in nekaterih zasebnih poslopih so razobešene zastave.

Dunaj, 2. avgusta. Vse hiše v mestu imajo črne zastave. Po ulicah, ki peljejo na dvor, je grozno veliko ljudij. Ob polu štirih so jeli prihajati diplomatje, generali in deputacije. Ob štirih so truplo še blagoslovili, potem pa naložili na mrtvaški oder, v katererega je bilo vpreženih šest belcev. Mej zvonjenjem se je začel pomikati spreved. Najprej je šel oddelek konjice, potem dvorni vozovi. Ob vozu so šli plemeniti dečki, garde, za njim veliki križevnik nadvojvoda Evgen s člani nemškega viteškega reda. Mej veliko množino ljudij, ki so vsi bili odkriti, se je spreved pomikal proti kapucinski cerkvi, kjer so bili zbrani dvor, diplomatje, ministri, ogerski ministerski predsednik, generali, predsedstvo državnega zbora, župan in vojaške deputacije. Po 4. uri je prišel cesar s princem Friderikom Hohenzollernskim, princem Leopoldom bavarskim in člani cesarske hiše. Ko je došel spreved, so nesli krsto v cerkev, kjer jo je vsprejela duhovščina in se je postavila na mrtvaški oder. Ko jo je blagoslovil prošt nemškega viteškega reda, so jo nesli v grobnico, kamor so šli sorodniki nadvojvode in vrhovni dvornik. Vrhovni dvor-

nik je izročil mrliča gvardijanu kapucinov v varstvo. Na to so cesar in dvor odšli iz cerkve.

Dunaj, 3. avgusta. Ob 11. uri dopoldne je v dvorni župni cerkvi bila slovesna zadušna maša za nadvojvodo Viljema, katero je imel nadškof Angerer. Pri maši so bili cesar, nadvojvode, nadvojvodinje, bavarski princ Leopold, princ Friderik Hohenzollernski, drugi knezi, ministri, generali in dostojanstveniki. Zvečer odpotuje cesar z bavarskim princem Leopoldom v Ischl.

Pravda proti Caseriu.

Lyon, 2. avgusta. Danes ob polu petih zjutraj so odpeljali Caseria iz šentpavelske ječe v sodnijsko palačo, ne da bi se bilo pri tem kaj posebnega zgodilo.

Lyon, 2. avgusta. Dohode k sodnijskemu poslopju stražili so vojaki. Pred poslopjem se je nabralo mnogo radovednežev. Soba, v kateri je obravnava, je prenapolnjena. Vstop je le dovoljen tistim, ki so dobili vstopnice. Ob polu deseti uri se začne obravnava. Predseduje predsednik Breuillac, zatožbo zastopa generalni prokurator Tohier. Zatoženca pripeljejo. Mlad mož je, brez brade, skoro otročjega obraza, svetlih očij, srednje velikosti in lepo oblečen. Zagovornik njegov je odvetnik Dubreue, trgovske šole profesor Genneval pa tolmači. S slabim glasom odgovarja Caserio na prva predsednikova vprašanja, katera imajo namen konstatovati identičnost. Ko se je pročitala zatožba, ki ničesar novega ne obsega, so se klicale priče po imenih in začelo zaslišanje zatoženca. Predsednik najprej skuša dognati, če je zatoženec pri pravi pameti. Caserio pravi, da on prevzame vso odgovornost. On ni bil nikdar bolen in v njegovi rodbini ni še bilo nobenega umobolnega. Nadalja vprašanja predsednikova se tičejo prejšnjega življenja zatoženčevega in njegovih zvez s francoskimi in italijanskimi anarhisti. Caserio priznava, da je anarhist in da je občeval z anarhisti ali jih neče imenovati. Potem je natančno opisal, kako je prispel v Lyon in kako je izvršil umor. Pri tem je pokazal veliko ravnodušnost in se je v časih celo smejal, kar je vzbujalo nevoljo mej poslušalci. Caserio oporeka, da bi bil imel kake sokrivce.

Vojska na Koreji.

London, 2. avgusta. „Times“ poročajo o uničenju ladije „Kow-Shing“. Ko je dal japonski general povelje, da naj gredo vojne ladije za to ladijo, je mej Kitajci nastala veliko vznemirjenost. Izjavili so angleškemu častniku: „Mi nečemo biti vjeti, rajši umrjemo. Mi vas ubijemo, ako ladija ne pluje v Kitaj!“ Če tudi je ladija plula pod angleško zastavo, vendar so nanjo streljali Japanci. Streljali so celo na Kitajce, ki so poskakali v vodo. Kitajci so se bojevali jako pogumno.

Peterburg, 2. avgusta. Angleška vlada je baje pripravljena postopati vzajemno z rusko glede spora mej Japanom in Kitajem.

Rim, 2. avgusta. Po poročilih iz Japana začela se je vojska, ker japonska vlada

ne odstopi od tega, da morajo Kitajci vse odobriti, kar so Japanci storili na Koreji.

Yokohama, 2. avgusta. Kitajski poslanik v Tokiu je zahteval svoje potne liste in odpotuje v petek.

Metlika, 2. avgusta. Na volilnem shodu, ki je bil tukaj in bil jako dobro obiskan, je opravičeval poslanec Šuklje politiko Slovencev ostalih v Hohenwartovem klubu. Govornik je trdil, da je po razmerah koalicijska postala državna potreba. Napadi proti koalicijski so brez vsake podlage. Tudi za slovenski narod je mogoč v koalicijski zmeren napredek. V zahtevi zastran Celja so morali slovenski poslanci biti stanovitni, vendar se bode morala najbrž osnovati lastna slovenska nižja gimnazija, da se prizanaša nemški občutljivosti. Govornik odločno zavrača zapletenje slovenskega narodnega programa s hrvatskimi državnopravnimi težnjami. Shod je Šukljeju izrekel jednoglasno zaupnico in ga je pozval, da se naj drži dosedanje politike.

Bruselj, 2. avgusta. Socijalistiškega vodja Voldersa odpeljali v blaznico, ker je neozdravljivo blazen.

Rotterdam, 2. avgusta. Umrl je neki otrok na neki tuji ladiji za kolero.

Lübeck, 2. avgusta. Vse potnike ladije „Trawe“ odpustili so zdrave iz bolnice.

Tujci.

1. avgusta.

Pri Slonu: Hermann, Mazal, Basch z Dunaja. — Zalesky, Erras iz Trsta. — Pesaritsch, Prossinag iz Gorice. — Zuliani, dr. Bruchner iz Gradca. — Brovt iz Čabara. — Prohaska z Reke. — Roblek iz Radovljice. — Stampf iz Prage. — Jenko iz Belgrada. — Plaschke iz Brna. — Rauter iz Planine. — Frauscher, Hönig iz Linca. — Baron Skubensky iz Bleda.

Pri Malicu: Duldner, Hoch, vitez Barry, Huber, Kamauf, Hinkl, Clarenbach, Berger, Weltmann z Dunaja. — Prema, Hold, Zuliani, vitez Kronos iz Gradca. — Pucich, Blasigh iz Trsta. — Rechar iz Polhovega Gradca. — Gober in Pogačnik iz Idrije. — Benčić iz Zagreba. — Sajic iz Trebnjega. — Zumar, Kazel iz Št. Vida. — Smirnov iz Belgrada.

Pri bavarskem dvoru: Konečný iz Ljubljane. — Rozmanik iz Lesec. — Meditz in Lackner iz Maribora. — Jonke iz Metlike. — Fischer z Dunaja.

Pri avstrijskem caru: Cerar iz Blagovice. — Mežan s Sv. Gore. — Ernest Godina iz Gminja.

Pri Južnem kolodvoru: Jaremczyzim, Tiefenbach iz Trsta. — Kapin iz Konjic. — Kumbel iz Vratislave. — Kober iz Zagorja. — Koschokar z Dunaja.

Vremensko sporočilo.

Dan	Cas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		srakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. zjut.	735.2	14.2	sl. svzh.	jasno		
2. u. pop.	733.8	25.6	sl. szap.	oblačno	0.00	
9. u. sveč.	733.5	20.5	sl. svzh.			

Srednja temperatura 20.1° za 0.3° nad normalom.

Stanje avstro-ogerske banke

dné 31. julija 1894.

(Brzojavno poročilo.)

Bankovcev v prometu	
gld.	452.437.000 (+ 8.844.000)
Kovinski zaklad	298.672.000 (+15.773.000)
Listnica	150.139.000 (+ 4.683.000)
Lombard	25.751.000 (+ 277.000)
Davka prosta bančna rezerva	gld. 45.027.000 (— 4.061.000)

Eksekutivne dražbe.

Jos. Delača iz Nov. Sela pol posestva s pritliklinami (933 gld. in 55 gld.) dne 22. avgusta ih 19. septembra v Kočevji.

Jak. Travnica z Glinec premičnine (8251 gld. 44 kr.) dne 20. avgusta in 3. septembra v Ljubljani.

Na prodaj je fotografichen aparat

9:12 z izborna lečo (Gruppen-Antiplanet) za dvanajst podob h kratu (Detectiv-Kammern).

Več pové iz prijaznosti upravištvo. 407 3-1

Tovarniško zalogo
šivalnih strojev
in
pristrojev
za vozarenje
ima
IVAN JAK
v Ljubljani, Dunajska cesta 13.
Centri zastoj in franko.

Koverte s firmo
priporočila
Katoliška Tiskarna
po nizkeji ceni.

Hôtel Mallner na Bledu.

V nedeljo, dne 5. avgusta
na čast kolesarjev
kraškega nemškega avstrijskega oddelka

japonska vrtna slavnost

z umetalnim ognjem,
katero priredé gostje hôtela.

408 1-1

Vspored:

Ob 8. uri: Japonska razsvetljava. — Vožnja na krasno razsvetljenih čolnih.
Ob 9. uri: Umetalni ogenj pred Mallnerjevim hotelom, priredi pirotehnik F. Brandolin in drugovi iz Trsta.

Vstopnina je prosta.

Dunajska borza.

Dné 3. avgusta.		Dné 2. avgusta.		Kreditne srečke, 100 gld.	
Skupni državni dolg v notah	98 gld. 40 kr.	4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	149 gld. — kr.	4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	140 —
Skupni državni dolg v srebru	98 „ 40 „	5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	154 „ 50 „	Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	18 —
Avstrijska zlata renta 4%	122 „ 45 „	Državne srečke l. 1864, 100 gld.	197 „ 60 „	Rudolfove srečke, 10 gld.	23 „ 50 „
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	97 „ 70 „	4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	96 „ 40 „	Salmove srečke, 40 gld.	68 —
Ogerska zlata renta 4%	121 „ 60 „	Tisine srečke 4%, 100 gld.	142 „ 75 „	St. Genois srečke, 40 gld.	70 „ 50 „
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	95 „ 90 „	Dunavske vravnave srečke 5%	127 „ 20 „	Waldsteinske srečke, 20 gld.	48 —
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	1008 „ —	Dunavsko vranavno posojilo l. 1878	107 „ 40 „	Ljubljanske srečke	24 „ 50 „
Kreditne delnice, 160 gld.	364 „ 10 „	Posojilo goriškega mesta	— „ —	Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	164 „ 25 „
London vista	124 „ 65 „	4% kranjsko deželno posojilo	67 „ 40 „	Akcije Ferdinandove sev. železn., 1000 gl. st. v.	3180 —
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	61 „ 05 „	Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	98 „ 70 „	Akcije tržaškega Lloyda, 500 gld.	490 —
20 mark	12 „ 19 „	Priporočila obveznice državne železnice	221 „ 60 „	Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	108 „ 50 „
20 frankov (napoleonador)	9 „ 90 „	„ „ južne železnice 3%	155 „ 60 „	Dunajskih lokal. železnice delniška družba	74 „ 50 „
Italijanski bankovci	44 „ 35 „	„ „ južne železnice 5%	128 „ 50 „	Montanska družba avstr. plan.	82 „ 80 „
C. kr. cekini	5 „ 89 „	„ „ dolenskih železnice 4%	98 „ 50 „	Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	166 —
				Papirnih rubljev 100	133 „ 50 „

Nakup in prodaja
vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanje za zgube pri žrebanjih, pri izrebanju najmanjšega dobitka.
Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba
„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni svéti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti
naloženih glavnice.